

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2709/2020
30.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Анкица Мишков адвокат из ..., ради исељења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 32/20 од 23.01.2020. године, у седници одржаној 30.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 32/20 од 23.01.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Сомбору Гж 32/20 од 23.01.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П 22/2019 од 13.11.2019. године, утврђено је да је тужба повучена, а тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу 18.100,00 динара.

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж 32/20 од 23.01.2020. године, усвојена је жалба туженог и одлука о трошковима поступка садржана у првостепеном решењу преиначена тако што је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 20.450,00 динара, одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова, а тужилац обавезан да туженом надокнади трошкове жалбеног поступка у износу од 15.800,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде

која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потербно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равно правности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, имајући у виду да се ревизијом оспорава одлука о трошковима парничног поступка. Одлука о трошковима поступка се доноси зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације, односно од успеха странака у поступку, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права.

С обзиром да нису испуњени услови из члана 404. став. 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ст. 1. и 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна ревизија.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да када је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Како се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, који не чине главни захтев, ревизија није дозвољена, јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити у смислу члана 420. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић